

”Orten med trädgårdsmöbler”

En studie om näringspolitik i Staffanstorps kommun

LUNDS
UNIVERSITET

Abstract

Municipal economic policy has a significant role for the municipality in a time of globalisation to boost growth and thereby welfare. The study aims to understand the ideas reflected in a municipality's economic policy and how they take their expression. The study aims to construct a model to understand these ideas and expressions, an analytic tool which will help to analyze a municipality's economic policy, the model consists of three ideal types; "the traditional municipal economic policy", "the modern municipal economic policy" and "habitats that economic policy". These are used in an empirical study of Staffanstorps municipality's economic policy. The analysis shows that the three models are found in Staffanstorps municipality's ideas of economic policy since we cannot build a trade and industry but only create the conditions for trade and industry as well as an attractive human climate leading to increased trade and industry but that the importance of land and premises is still important. Economic policy is reflected in the municipal by the establishment of an industrial company, in high plan preparedness, in the creation of attractiveness by a clear vision and identity and to take advantage of the creativity and inspiration that are located in the municipality.

Nyckelord: näringspolitik, idealtyper, Staffanstorp, kommun.

Antal ord: 9799

Innehållsförteckning

1	Inledning.....	1
1.1	Syfte	1
1.1.1	Frågeställningar	1
1.2	Metod och material.....	2
1.2.1	Metod	2
1.2.2	Material	3
1.2.3	Staffanstorps kommuns näringslivsbolag.....	4
1.2.4	Idealtyper som analysverktyg.....	4
1.3	Disposition	5
2	Traditionell, modern och livsmiljö. Tre idealtyper över kommunal näringspolitik	6
2.1	Välfärd och tillväxt - det dubbla åtagandet	6
2.1.1	Den traditionella kommunala näringspolitiken	8
2.1.2	Den moderna kommunala näringspolitiken	8
2.1.3	Livsmiljö som näringspolitik	10
2.2	Sammanfattning av idealtyperna	11
2.2.1	Den traditionella kommunala näringspolitiken	11
2.2.2	Den moderna kommunala näringspolitiken	11
2.2.3	Livsmiljö som näringspolitik	11
2.2.4	Sammanfattande figur av idealtyperna.....	12
3	Analys av näringspolitiken i Staffanstorps kommun	13
3.1	Uttryck för traditionell kommunal näringspolitik	13
3.1.1	Mark och lokaler	13
3.1.2	Vision istället för detaljerade strategier	14
3.2	Uttryck för modern kommunal näringspolitik	15
3.2.1	Identitet och marknadsföring	15
3.2.2	Skapa förutsättningar.....	17
3.3	Uttryck livsmiljö som näringspolitik.....	18
3.3.1	Attraktivitet	18
3.3.2	Kreativitet.....	21
4	Avslutande reflektioner	23
4.1	Staffanstorps kommuns näringspolitik.....	23
5	Referenser.....	25

1 Inledning

Välfärd och tillväxt är för kommunen två viktiga uppgifter, inte minst i globaliseringens tid. Världen är allt mer i rörelse och nationsgränserna tenderar att upplösas. Företag och människor rör sig allt mer och det blir än mer betydelsefullt för städer och kommuner att behålla och locka till sig människor, företag och näringsliv. Ett starkt näringsliv behövs för att kunna upprätthålla och finansiera välfärden (Hall & Hubbard 1996 s.153, Andrew & Goldsmith 1998 s. 103). I denna uppsats läggs fokus på näringstillväxt, och närmare bestämt på kommunens näringspolitiska roll för att skapa tillväxt.

1.1 Syfte

Denna uppsats syftar till att undersöka en kommuns näringspolitik; Staffanstorps kommun. Vilket är en boendekommun med kommunen som största arbetsgivare med ca 1100 anställda och där även många enmansföretag är etablerade, vilket gör den till en typisk kranskommun i ett storstadsområde (FK 2038 s. 105f). Staffanstorps kommun ligger mitt i ett av Sveriges mest dynamiska tillväxtområden och man ser att den starka tillväxten i Öresundsregionen är en inledning på en ny tillväxtperiod likt den på 60- och 70-talet då kommunen växte med 10000 invånare (SNP s.3, ST7000 s.5). Staffanstorps kommun står en spännande framtid till mötes där näringspolitiken har en viktig roll. Men vilka näringspolitiska konsekvenser medför det att kommunen är förhållandevis liten, vilka näringspolitiska förutsättningar har man, vilka prioriteringar gör man och framförallt vilka idéer och tankar ligger bakom Staffanstorps kommuns näringspolitik?

1.1.1 Frågeställningar

Frågeställningarna placerar sig på olika nivåer på en abstraktionsstege. En mer övergripande frågeställning tar fasta på de idéer och tankar som figurerar inom näringspolitiken i kommunen. De konkreta frågeställningarna har mer utav en empirisk karaktär, då de syftar till att undersöka hur kommunen rent konkret arbetar och vilka förutsättningar man som en liten kommun anses ha.

Övergripande frågeställning är:

- Vilka näringspolitiska idéer återspeglas i Staffanstorps kommun?

Mer konkreta frågeställningar är:

- Vilka näringspolitiska strategier har Staffanstorps kommun för näringslivstillväxt?
- Vilka fördelar anser sig Staffanstorps kommun ha av att bedriva näringspolitik i egenskap av att vara en mindre kommun?

1.2 Metod och material

1.2.1 Metod

Studiens ansats är av fallstudiekaraktär, där Staffanstorps kommun utgör fallet. Att kunna göra både en kvalitativ och kvantitativ studie med många fall hade varit att föredra, då studien hade kunnat gå både på djupet och på bredden (Teorell & Svensson 2007 s.266f) av näringspolitiken, men med tanke på tidsramen är det inte möjligt. Av den anledningen är det viktigt att påpeka att studien inte kommer att kunna säga något generellt om kommuner utan fokus ligger på Staffanstorps kommun, men att jag ändå vill säga något intressant om Staffanstorps kommuns förutsättningar

Skälen till att välja fallet Staffanstorps kommun är flera. Alla forskare tvingas göra prioriteringar p.g.a. otillräckliga resurser främst i form av tid och det är ingen slump att valet föll på Staffanstorps kommun. Jag hade sedan tidigare etablerat en viss kontakt med kommunen vilket underlättade en vidare kontakt samt att det korta geografiska avståndet från Lund var en medveten aspekt i valet av kommun att studera. Staffanstorp är en relativt liten kommun med 21667 invånare där kommunen sysselsätter ca 1100 anställda (FK 2038 s. 99-106), och det är utifrån den aspekten intressant att studera den lilla kommunens arbete med att bedriva näringspolitik. Kommunen är sedermera väldigt spännande i det avseendet att den är en del av den ständigt växande Öresundsregionen.

Valet av fall kan alltid ifrågasättas. Och det är av vikt att vara medveten om en viss förförståelse, för visst finns det skillnader i förutsättningar vad gäller näringspolitik i kommunerna. Staffanstorps kommun är t ex beläget i Öresundsregionen vilket inte Filipstads kommun är. En del kommuner har tillgång till havskust en del till fjäll osv. Min intension är alltså inte att dra några generella slutsatser om kommuners näringspolitik, utan min fokus ligger på Staffanstorps kommun.

Min analys kan beskrivas som en fallstudie med idéanalytiska metoder. Där jag inte syftar till att ta ställning till hur näringsstillväxt bör skapas, jag syftar inte heller till att jämföra, utan mitt syfte är försöka beskriva hur Staffanstorps kommun försöker skapa näringsstillväxt och om de idéer och teorier som finns inom forskningen tar sig uttryck i empirin, där empirin tar sig sitt uttryck genom Staffanstorps kommun i form av kommunala dokument och intervjuer.

Min undersökning utförs genom att jag använder mig av idealtyper som analysverktyg. Dessa idealtyper skall konstrueras efter idéer och teorier om näringspolitik, och skall sedermera användas som ett redskap för att analysera

näringspolitiken i Staffanstorps kommun genom relevanta kommunala dokument och intervjuer.

1.2.2 Material

Det material som jag kommer använda i min studie är litteratur om näringspolitik som kommer att användas för att få en bakgrund samt för att konstruera de idealtyper jag har för avsikt att använda som analysverktyg. Materialet som sedermera ligger för grund för analysen är intervjuer och kommunala dokument.

Jag har valt att göra intervjuer som mer liknar formen av ett samtal, men med ett antal öppningsfrågor¹, då jag vill vara öppen för spontana frågor och svar. Jag har gjort valet att koncentrera mina intervjuer till den kommunala förvaltningen och inte mot den kommunala politiken, då det argumenteras om näringspolitiken av bland annat Pierre att ... ”det operationella ansvaret - med påtaglig självständighet – vilar hos tjänstemän” (Pierre 1996 s. 53). Intervjuerna genomförs med Kommundirektören Ingalill Hellberg, VD:n Claes Nilsson för näringslivsbolaget Business Port Staffanstorp AB och planarkitekt Ann-Katrin Sandelius på Staffanstorps kommun. Urvalet har gjorts med hjälp av *centralitet* och *snöbollsmetoden*, där man väljer de som man anser vara bäst lämpade för att besvara frågorna samt låter intervjurespondenterna namnge de personer som de anser vara av störst vikt för intervjuaren att intervjua (Esaiasson et al. 2007 s. 291).

Det kan argumenteras för att intervjuerna har varit för få, visst hade fler intervjuer gett en mer nyanserad bild av näringspolitiken, men med tanke på tidsramen och brist på ytterligare intervjurespondenter, anser jag att intervjuerna tillsammans med de kommunala dokumenten utgör en bra förutsättning för att besvara mina frågeställningar.

De kommunala dokumenten som jag idéanalytiskt syftar att studera består av ”Tillväxt 7000”, näringslivsprogrammet och ”Framtidens kommun – Perspektiv 2038”. Staffanstorps kommuns tillväxtprogram ”Tillväxt 7000” antogs av kommunfullmäktige den 6 februari 2006, och är verksamt mellan åren 2006-2014. Tillväxtprogrammet syftar övergripande till ”... att staka ut riktningen för att öka antalet invånare och arbetsplatser i kommunen” (ST7000 s. 7). Staffanstorps kommuns näringslivsprogram fastställdes av kommunfullmäktige den 2007-06-18. Där näringslivsprogrammet syftar till att vara ”... en långsiktig strategi som ska användas för planeringen för en fortsatt positiv utveckling av näringslivet i Staffanstorps kommun” (SNP s. 3). I ”Framtidens kommun perspektiv 2038” skrivs det följande ”I Framtidens kommun har vi valt att bygga en identitet i kombination med en traditionell översiktsplan (FK2038 s. 3)”, vilket beskriver dokumentet som den 30 november i år antogs av kommunfullmäktige (www.sydsvenskan.se 2009-12-09). Dessa offentliga handlingar anser jag torde vara de dokument som bäst inbegriper den kommunala näringspolitiken och borde således tillföra tyngd till min studie då de är vedertagna dokument i den kommunala verksamheten. Att gå tillbaka i tiden och studera äldre näringslivsprogram vore intressant då det skulle ge studien ytterligare en

¹ Se bilaga ”Intervjuguide”

dimension, där jag kunde jämföra över tid hur näringspolitiken har förändrats inom kommunen. Men efter att noggrant ha undersökt möjligheten till att ta del av äldre dokument och fått som svar att det ej existerar några sådana, uteslöts idén.

1.2.3 Staffanstorps kommuns näringslivsbolag

Det kan vara på sin plats att ge en kort presentation av Staffanstorps kommuns näringslivsbolag Business Port Staffanstorp AB. Staffanstorps näringslivsbolag där Claes Nilsson (som jag i min studie intervjuar) är verksam som VD, startades under februari 2009. Bolaget är samägt mellan kommunen och näringslivet i Staffanstorp och syftar till att vara ett samverkansorgan mellan näringslivet och kommunen med en verksamhetsidé som ter sig: ”Staffanstorp skall vara en särskild attraktiv kommun i Sydvästra Skåne/Öresundsregionen att etablera företag i, samt att verka och bo i” (BSP 09 s. 3f).

1.2.4 Idealtyper som analysverktyg

Idealtyper använder jag som ett analysverktyg för att fånga idéerna kring näringspolitiken. En idealtyp kan förstås som ”... en tankekonstruktion som försöker fånga in de väsentliga egenskaperna hos en ståndpunkt...”(Beckman 2007 s. 28). Mina tre idealtyper kommer att konstrueras utifrån vedertagna näringspolitiska knutna teorier och idéer, som jag preliminärt kallar ”den traditionella kommunala näringspolitiken”, ”den moderna kommunala näringspolitiken” och ”livsmiljö som näringspolitik”. Valet att utgå från just dessa tre och inga andra kan diskuteras, men någonstans måste en linje dras och jag har gjort valet att utgå från statsvetaren Jon Pierres studier om kommunal näringspolitik då hans betydelse t ex lyfts upp i Tove Dannestams avhandling ”Stadspolitik i Malmö” där hon skriver ”... Jon Pierre, den statsvetare som kanske mest ingående studerat kommunal näringspolitik i ett svenskt sammanhang” (Dannestam 2009 s. 101). Jag har i den tredje idealtypen försökt att fånga upp dagens diskurs kring vikten av attraktivitet och kreativitet för ekonomisk tillväxt, och där anser jag att Richard Floridas teorier i ”Den kreativa klassens framväxt” är viktiga och nyskapande. Floridas idéer har slagit igenom internationellt då idéerna anammats i hög grad av lokala ledare världen över, vilket bland annat Jamie Peck beskriver (2005 s. 1ff). Dessa idealtyper ägnas mer utrymme senare i studien.

Idealtyper är ett slags ”raster”, en tolkningsram, som man bildligt lägger ut över sitt material (Bergström & Boréus 2005 s. 162), i mitt fall de genomförda intervjuerna och de kommunala dokumenten för att kunna urskilja de näringspolitiska idéerna och tankarna. Man bör tänka på att idealtyperna noggrant bör konstrueras där man renodlar de idéer som utmärker den för att de skall kunna hjälpa oss framåt i studien och inte enbart grovsortera vårt material i ett antal kategorier (Bergström & Boréus 2005 s. 171ff). Det bör nämnas att en kritik mot idealtyper som analysverktyg, kan vara som Bergström och Boréus skriver, att man ”tvingar på” materialet idealtyperna, eller också försöker trycka in materialet i idealtyperna (Bergström & Boréus 2005 s. 171ff).

1.3 Disposition

Uppsatsen består huvudsakligen av två delar, en teoribaserad och en empiribaserad del. Det efterföljande kapitlet, kapitel 2 ägnas åt teorin. Där ges en generell diskussion om näringspolitik som sedan efterföljs av en presentation av de tre idealtyperna; ”den kommunala näringspolitiken”, ”den moderna kommunala näringspolitiken” och ”livsmiljö som näringspolitik”. Kapitlet avslutas med en sammanfattning av idealtyperna. I det tredje kapitlet genomförs analysen av det insamlade materialet bestående av kommunala dokument och intervjuer, analysen är uppdelad kring de tre idealtyperna. I det fjärde och avslutande kapitlet förs en avslutande reflektion kring studien.

2 Traditionell, modern och livsmiljö. Tre idealtyper över kommunal näringspolitik

2.1 Välfärd och tillväxt - det dubbla åtagandet

Kommunal näringspolitik kan förstås som en strävan åt "... att bevara och utveckla det lokala näringslivets konkurrenskraft och omfattning" (Schubert 2000 s. 8). Med målsättning att ... "motverka problem som uppkommer vid svag tillväxt: arbetslöshet, sociala problem, minskade skatteinkomster (men ökade utgifter för socialbidrag och arbetsmarknadspolitik) m.m." (Schubert 2000 s. 8).

Svensk näringspolitik ansågs länge vara en statlig och inte kommunal angelägenhet där internationell konkurrenskraft, infrastrukturell utbyggnad, forskning och utveckling samt regional utjämning var de viktigaste näringspolitiska områdena. På 70-talet avlöstes den ena strukturkrisen efter den andra, den svenska industrin befann sig i en djup kris. Kommunerna vände sig mot staten för att få hjälp, som då fick ägna sina resurser åt olika former av tillfälliga industristöd vilket ledde till att den statliga näringspolitiken förlorade i långsiktighet. Situationen var ohållbar och man påvisade att kommunerna måste engagera sig mer i det lokala näringslivets utveckling. Den ökade internationaliseringen innebar att kapitalets rörlighet ökade kraftigt, företagen förlorade banden med de orter de verkade på, och kommunerna satt politiskt ansvariga och konstaterade att deras möjligheter att påverka var väldigt begränsade (Pierre 1996 s. 122f). Strukturkriserna blev startskottet för kommunernas näringspolitik (Pierre 1992 s. 9). Kommunernas engagemang i utvecklingen av det lokala näringslivet ökade, och ett stort antal kommuner antog kommunala näringspolitiska program (Pierre 1991 s. 127).

Under 1980-talet förändrades statens och kommunens roll inom näringspolitiken. Staten tog ett steg tillbaka, dels pga. den statsfinansiella krisen vilket ledde till att lokala lösningar och lokal mobilisering av resurser tog överhanden. Trots att kommunernas ansvar för näringspolitiken ökade, gjordes inga lagändringar, kommunallagens regler för kommunernas kompetens ligger fast; kommunerna får inte genom selektiva stödåtgärder stödja enskilda företag (Pierre 1996 s. 124-26). Kommunerna får dock driva näringsverksamhet om den drivs utan eget vinstsyfte eller går ut på att erbjuda invånarna i kommunen olika former av tjänster (Kommunallagen kap.2 § 7-8).

Kommunernas ansvar för sysselsättningen och välfärden har ökat sedan 80-talet, trots att kommunerna saknar de nödvändiga näringspolitiska instrumenten eller kapaciteterna för att axla ansvaret för sysselsättning och välfärd. Då både

stat och kommun har ett starkt begränsat inflytande att bestämma över arbetsmarknadsutvecklingen som i första hand istället styrs av marknadsfaktorer. Det ökade ansvaret och insikten att kommunerna själva måste engagera sig mer i näringsfrågorna var en viktig orsak till den ökade näringspolitiska verksamheten i kommunerna på 80-talet, vilket tog sitt uttryck i t ex kommunala näringspolitiska program, som var en av orsakerna till att den ökande konkurrensen kommunerna emellan tog fart. Kommunerna började sneglade på varandra, man anammade de strategier och verksamheter som grannkommunerna genomförde. Kommunerna började också bygga ut den kommunala organisationen för att förverkliga näringspolitiken. Kommunerna blev tvungna att fylla ut tomrummet efter de statliga åtgärderna inom näringspolitiken, vilket tog sitt uttryck i att ekonomiskt stöd mot företag byttes ut mot att kommunen istället ägnade sig åt åtgärder i egenskap av entreprenörskap t ex genom att bistå med stöd för utveckling av nya idéer. En ytterligare förklaring till att den näringspolitiska aktiviteten inom kommunen ökade, var att man var rädd för att vara allt för beroende av ett ensidigt näringsliv, där t ex en flytt av ett enda företag kan försätta en hel kommun i en allvarlig kris (Pierre 1996 s. 125-29, Pierre 1991 s. 11).

Den kommunala näringspolitiken har gått ifrån att arbeta med selektiva åtgärder till generella åtgärder. Den ”nya” kommunala näringspolitiken bygger på att utnyttja kommunens starka sidor, istället för att satsa på svaga regioner eller på olika sätt kompensera dåliga förutsättningar. En koncentration av resurserna till områden med hög tillväxtpotential anses kunna medföra en bättre närings- och tillväxtpolitik (Schubert 2000 s. 7-8).

Detta bekräftas också av internationell forskning. Det har skett en viktig förändring i sättet som städerna i västvärlden styrs. Det argumenteras att staden och kommunernas ägnande åt välfärds- och omfördelningspolitik, har utvecklats och gått mot en mer utåtriktad-orienterad inställning där man stödjer och uppmuntrar lokal ekonomisk tillväxt (Hall & Hubbard 1996, s.153). Också Andrew & Goldsmith menar att i Nordamerika och Västeuropa har det lokala styrets roll som tillväxtfrämjare växt betydligt, ekonomisk tillväxt har blivit en större angelägenhet för det så förut välfärdsdominerande Västeuropa (Andrew & Goldsmith 1998, s.103). Baldersheim konstaterar att de nordiska kommunerna står inför samma press inom näringslivet som övriga västvärlden, där ändringar i den internationella ekonomin och handeln har lett till ett hot mot arbetsplatser och skatteintäkter (Baldersheim & Rose 2005 s. 105).

Kommunerna sysslar inte längre till största delen med det traditionella åtagandet – att tillhandahålla välfärd för medborgarna – utan kommunen måste också i stor utsträckning verka för ekonomisk utveckling, det gäller att agera tillväxtfrämjande med hjälp av olika strategier för att skapa attraktivitet, som syftar till att stärka kommunen i den ökande konkurrensen mellan städer och regioner (Dannestam 2009 s. 169). Namnet på Malmö stads handlingsplan; ”Välfärd för alla – det dubbla åtagandet” sammanfattar kommunens nya roll på ett bra sätt, där kommunens välfärd och tillväxt är kommunens ”dubbla åtagande”².

² *Malmö stad.* ”Välfärd för alla – det dubbla åtagandet.” Handlingsplan. Antagen av KF 040325.

2.1.1 Den traditionella kommunala näringspolitiken

Den enligt Jon Pierre *traditionella kommunala näringspolitiken*, uppkom på 80-talet i ett försök att dämpa effekterna av de industriella strukturförändringarna.

De näringspolitiska programmen eller handlingsprogrammen som efter intensivt och tidskrävande arbete utvecklades i kommunerna och som i huvudsak riktades mot företag, innehöll tydliga och distinkta strategier. I viss utsträckning hade de karaktären av önskelistor där kommunen med hög detaljgrad angav var kommunen skulle stå i olika avseenden, (t ex arbetstillfällen i olika industrisektorer) (Pierre 1996 s. 46-54). Den kommunala näringspolitiken ansågs aktivt kunna styra förändringarna i önskvärd riktning, man levde efter föreställningen att kommunen hade en bra möjlighet att utveckla näringslivet efter sin utvecklade strategi. Inriktningen var strikt fokuserad mot företag. Kommunerna hade i sina strategier en klar bild av vilken typ av företag de ville locka till kommunen, alternativt rädda, för att framkalla rätt blandning av ekonomiska verksamheter i det lokala näringslivet. Kommunerna fick under 80-talet ta ett växande ansvar för en näringslivsutveckling de egentligen hade väldigt lite inflytande över, man skulle kunna säga att de befann sig i ett näringspolitiskt dilemma då näringspolitiken var aktiv mot en ganska statisk bild av näringslivet. Samtidigt byggde den traditionella kommunala näringspolitiken i hög grad på självtillit och minimala kontakter med andra kommuner, man undvek gemensamma verksamheter och strategiska allianser kommuner emellan då ett konkurrenstänk rådde (Pierre 1996 s. 46-54).

Den traditionella kommunala näringspolitikens strategier riktade sig som sagt mot företagen, och tog konkret sitt uttryck genom det kommunala planmonopolet i form av bidrag, uthyrning av lokaler, försäljning av mark till låga priser, olika subventioner etc. (Schubert 2000 s. 7). De näringslivsansvariga blev beviljare av subventioner enligt i förväg fastställda regler och som genomsyrades av ett kompensations- och rättvisetänk. Man satsade på svaga regioner och försökte kompensera dåliga förutsättningar i olika avseenden (Schubert 2000 s. 65f).

Tillhandahållandet av mark och lokaler utgör fortfarande ett viktigt inslag i näringspolitiken för kommunerna genom sitt kommunala planmonopol. Där t ex en stor andel av kommunerna äger lokaler – industrihus etc. som används i näringspolitiska syften. Lokaler var och är fortfarande en viktig förutsättning för näringsverksamhet (Schubert 2000 s. 32). Den traditionella kommunala näringspolitiken var ett vanligt sätt att arbeta under 80-talet men Pierre skriver också att den "... alltjämt bedrivs i många kommuner" (Pierre 1996 s. 46).

2.1.2 Den moderna kommunala näringspolitiken

Förskjutningen eller förändringen från vad Jon Pierre kallar *en traditionell kommunal näringspolitik* mot *en modern kommunal näringspolitik* har enligt honom skett successivt från 90-talet (Pierre 1996 s. 46). Den moderna kommunala näringspolitiken lämnar isolationismen och ser de problem som det kommunala näringsarbetet står inför i allt högre grad som regionala istället för lokala problem. Man vill fortfarande positionera sin kommun, samtidigt som man öppnar för samarbete kommuner emellan. De så väl utformade strategierna i den traditionella

kommunala näringspolitiken är i den moderna betydligt vagare, då man upptäckte att de detaljerade strategierna inte var rätt väg att gå, de tog tid, ekonomiska resurser och var svåra att implementera. Man ville med sin näringspolitik istället anamma en betydligt mer öppen, flexibel och situationsanpassad strategisk hållning för att relatera till en mer dynamisk och oförutsägbar omgivning. Målen med strategierna under den moderna kommunala näringspolitiken tar sig uttryck i visioner snarare än detaljerade strategier, där vägen mot tillväxt bestäms efterhand, genom flexibilitet. Visionerna kan te sig offensiva, man siktar mot långsiktiga mål som man ser är möjligheten till att utöva någon form av inflytande över den lokala näringslivsutvecklingen (Pierre 1996 s. 47-49).

Inriktningen har genom den moderna kommunala näringspolitiken tagit steget från att vara riktad direkt mot företagen mot att indirekt rikta sig mot företagen. Det tar sig uttryck i utveckling av teknologi i form av informationsteknologier och hård och mjuk infrastruktur. Det handlar ytterst om att attrahera företag till kommunen och regionen. Kommunen försöker skapa fördelaktiga förutsättningar för privata investeringar, man riktar inte kraften mot företagen i form av t ex subventioner utan snarare mot förutsättningarna för investeringar och nyföretagande. Man menar att med goda förutsättningar skapas investeringar. Man har gått ifrån att ha en hållning där man tror sig ha en förmåga att styra och kontrollera den lokala näringspolitiken genom en detaljerad strategi till att istället arbeta med att aktivt skapa nya möjligheter och att därigenom skapa gynnsamma förutsättningar för näringslivet (Pierre 1996 s. 49-54).

De statliga åtgärderna är fortfarande viktiga för kommunerna, men de har ändrat fokus från defensiva åtgärder, i form av t ex hjälp vid krisperioder, till offensiva, framtidsorienterade näringspolitiska insatser, främst vad gäller forskning, utveckling och infrastruktur. Den moderna kommunala näringspolitiken tar sig främst uttryck i nätverk, entreprenörskap och samverkan. Tendensen går mot att kommunerna bygger nätverk med det lokala näringslivet, med statliga myndigheter på läns- och riksnivå och med varandra. Regionala samarbeten är viktiga för kommunerna, främst i försök att positionera sig internationellt, inom EU och för att mobilisera resurser ur EU:s strukturfonder (Pierre 1996 s. 52-54).

Den moderna kommunala näringspolitiken riktar in sig på att utnyttja kommunens starka sidor, i motsats mot den traditionella kommunala näringspolitiken där man istället kompenserade regioner med dåliga förutsättningar. Att koncentrera resurserna anses kunna innebära en bättre närings- och tillväxtpolitik (Schubert 2000 s. 8). Den moderna kommunala näringspolitiken menar Schubert bygger på "... nätverksbyggande, att tillvarata och exploatera idéer, att sammanföra personer och företag med likartade intressen, information om kommunens starka sidor etc." (Schubert 2000 s. 65f). Kommunens näringslivsansvariga har gått ifrån att bevilja subventioner enligt detaljerade regler till att bli en entreprenör och fixare på marknadens villkor. Det gäller att trycka på kommunens starka sidor, att koncentrera resurserna till områden med hög tillväxtpotential för att på det sättet bidra till en förbättring av närings- och tillväxtpolitikens effektivitet (*Ibid.*).

2.1.3 Livsmiljö som näringspolitik

Den traditionella och den moderna kommunala näringspolitiken enligt Pierre, koncentrerade sig i stort mot företag och näringslivsklimat. Richard Florida däremot, vänder istället sin blick mot den kreativa människan i jakten på ekonomisk tillväxt. Florida lyfter fokus från tanken att nyckeln till ekonomisk tillväxt är att kunna attrahera och hålla kvar företag, mot tanken att det istället är företagen som flyttar dit de talangfulla och kreativa människorna är stationerade. Fokus bör enligt Florida ligga på de kreativa människorna, de han kallar ”den kreativa klassen” (Florida 2006 s. 23f). Dessa av människor som med hjälp av sin kreativitet, och inte sitt ägande, genererar ett ökat ekonomiskt värde genom sin värdeskapande kreativitet (Florida 2006 s. 102). Den kreativa klassen består av människor i alla storlekar, former, färger och med alla tänkbara livsstilar (Florida 2006 s. 279), såsom vetenskapsmän, konstnärer, musiker, frisörer osv.

Tolerans, talang och teknologi, de tre T:na, är vad Florida menar behövs för att skapa ekonomisk tillväxt. Florida anser att teknologi är viktigt, men att det inte räcker, det krävs också kreativitet och tolerans, ett öppet och fördomsfritt samhälle (Florida 2006 s. 15). Florida anser att fokus har flyttat från företagen mot människan, och det är därför människoklimatet är av större vikt för städerna. Det gäller enligt Florida att bygga ett samhälle som är attraktivt för människor, inte bara för högteknologiska företag. Det gäller att skapa en plats där kreativa upplevelser kan blomstra (Florida 2006 s. 335).

En attraktiv livsmiljö utgör en miljö där kreativitetens alla former – kulturell och konstnärlig, teknologisk och ekonomisk – kan få fäste och frodas (Florida 2006 s. 162). Ett bra människoklimat är också platser som är mångfacetterade, toleranta, öppna och inkluderande, som befäster låga inträdesbarriärer och inte bara tilltalar den kreativa klassen (Florida 2006 s. 347). Den kreativa klassen flyttar inte till platser pga. traditionella orsaker, såsom shoppingcentra eller sportarenor, utan de värdesätter högkvalitativa bekvämligheter och upplevelser såsom livliga stadskvarter, spännande offentliga platser osv., men värdesätter framför allt möjligheten att få bekräftelse för sin kreativitet (Florida 2006 s. 262).

Platser som lyckas skapa ett attraktivt människoklimat, med öppenhet för nya människor och idéer och där människor enkelt kan skapa nätverk och där okonventionella idéer inte slås undan utan transformeras till nya projekt, företag och tillväxt, har en klar konkurrensfördel gentemot andra platser som inte lyckats skapa ett attraktivt människoklimat (Florida 2006 s. 16). Men enligt Florida finns ingen universalmodell för att ta tillvara på kreativiteten, utan varje plats har unika möjligheter att lyckas, naturligtvis har stora städer fördelar, men inte nödvändigtvis, det finns också småstäder som klarar sig bra menar Florida (Florida 2006 s. 291).

Richard Floridas idéer om ett attraktivt människoklimat som genererar ekonomisk tillväxt genom kreativitet, dels genom ”den kreativa klassen” och dels genom de företag och det näringsliv som flyttar efter de kreativa människorna kan sägas vara en form av nedsippringslogik. Idéerna kring nedsippring (eng. *trickle down*) är sprungna ur nyliberalismen. Vilka kan ses som en del av de nya stadspolitiska idéerna (Mayer 2007 s. 90-94). Där nedsippringsprincipen tar sitt uttryck genom att det offentliga understödjer utvecklingsprojekt, näringsliv eller stadsdelar och tanken är då att ekonomisk utveckling skapas vilket sedan sprids till *hela* staden. Det offentliga skall arbeta för att skapa förutsättningar för marknaden, som sedan agerar omfördelare genom att tillväxt automatiskt ”sipprar

ner” till andra områden i staden och kommunen (Dannestam 2009 s. 109). Projektet Västra hamnen i Malmö, kan ses som ett fall som belyser nedsippringsprincipen, där Malmö kommuns prioriterande av byggnadsområdet syftade till att uppnå en attraktivitet som tros bidra till att lyfta hela staden (Dannestam 2009 s. 134).

2.2 Sammanfattning av idealtyperna

2.2.1 Den traditionella kommunala näringspolitiken

Idealtypen ”den traditionella kommunala näringspolitiken” som formades vid strukturkriserna på 70-talet, riktades mot företagen. Det gällde för kommunerna att kämpa för näbbar och klor för att behålla och locka till sig företag i den ökade konkurrensen som var följden av bland annat internationaliseringen och ökade finansiella kriser. I den ”traditionella kommunala näringspolitiken” är näringspolitiska program eller handlingsprogram med tydliga strategier viktiga. Kommunen anses kunna påverka utvecklingen av näringslivet genom en tydlig målstyrning mot företag. Kommunens verktyg i kampen om företag ses vara det kommunala planmonopolet, genom att erbjuda mark till låga priser, uthyrning av lokaler, samt att ge bidrag och olika subventioner.

2.2.2 Den moderna kommunala näringspolitiken

Idealtypen ”den moderna kommunala näringspolitiken” formades successivt utifrån den traditionella då den bland annat ansågs vara alltför bunden till tydliga strategier som var kostsamma och svåra att implementera. ”Den moderna kommunala näringspolitiken” riktar sig inte direkt mot företagen, utan snarare indirekt. Fokus ligger på att genom vaga strategier, i form av visioner, skapa möjligheter och förutsättningar för näringsliv, att skapa ett bra företagsklimat. Man vill med sin näringspolitik bedriva en öppen, flexibel och situationsanpassad strategiskt hållning, i form av nätverk, entreprenörskap och samverkan för att relatera till en mer dynamisk och oförutsägbar omgivning.

2.2.3 Livsmiljö som näringspolitik

Idealtypen ”livsmiljö” är sprungen ur Richard Floridas idéer kring ”den kreativa klassen” och nedsippringslogiken vars härkomst spåras till nyliberalismen. Enligt Florida är det inte främst företag eller företagsklimat som är nyckeln till ekonomiskt tillväxt, utan han menar att det främst handlar om att skapa ett attraktivt människoklimat. Ett människoklimat som attraherar människor, och då främst ”den kreativa klassen”, kreativa människor som med hjälp av sin

kreativitet skapar ekonomiskt värde och också attraherar företag och näringsliv då de söker sig till ställen med en hög koncentration av kreativa människor. Områden med ett bra människoklimat, är platser där kreativa upplevelser kan blomstra, platser som är mångfacetterade, toleranta, öppna och inkluderande. Platser som värdesätter högkvalitativa bekvämligheter, upplevelser, livliga stadskvarter och spännande offentliga utrymmen. Att lyckas skapa ett attraktivt människoklimat med öppenhet för nya människor och idéer och där okonventionella idéer inte slås undan utan transformeras till nya projekt, företag och tillväxt bidrar till en klar konkurrensmässig fördel gentemot andra platser i strävan att skapa ekonomiskt tillväxt. Idéerna kring nedsippring tar sig grovt uttryck i att om man understödjer specifika utvecklingsprojekt, näringsliv eller stadsdelar kommer sedermera en ekonomisk utveckling att ”sippra ner” till andra områden i staden eller kommunen. Nedsippringslogiken, kan kopplas till Floridas idéer kring attraktivitet, då man t ex understödjer vissa områden, som drar till sig ”den kreativa klassen”, vilket leder till att näringslivet följer efter.

2.2.4 Sammanfattande figur av idealtyperna

I figuren nedan sammanfattas några av de viktigaste karaktärsdragen i respektive idealtyp.

Idealtyper	Traditionell	Modern	Livsmiljö
Dimension			
Målgrupp	Enskilda företag	Näringslivsklimat	Människoklimat
Strategi	<u>Målstyrning</u> Tydlig och detaljerad Kommunala planmonopolet (mark, lokaler, subventioner etc.) Fördela resurser	<u>Skapa förutsättningar</u> Flexibilitet och långsiktighet Nätverk, samverkan, entreprenörskap Koncentrera resurser	<u>Skapa attraktivitet</u> Öppenhet, tolerans Attrahera kreativa människor Stadsmiljöer, upplevelser, offentliga platser Offentligt understödjande av stadsutveckling
Nyckeln till ekonomisk tillväxt	Locka till sig och behålla företag.	Ett välutvecklat företags- och näringslivsklimat	Nedsippringslogik
Nyckelord	Stöd, hjälp	Nätverk, samverkan entreprenörskap	Attraktivitet, öppenhet kreativitet

3 Analys av näringspolitiken i Staffanstorps kommun

Kapitel tre, i vilket materialet analyseras. Analysen kommer att fokusera på hur de tre olika typerna av näringspolitik som redovisades i föregående kapitel, kommer till uttryck i materialet. I stället för att diskutera de tre kommunala dokumenten och de tre intervjuerna ett och ett efter varandra, vilket jag tror skulle bli alltför enformigt, har jag valt att integrera mitt material och redovisa analysen efter de tre olika idealtyperna. En tematisk analys görs därmed då den insamlade data struktureras utifrån teman.

3.1 Uttryck för traditionell kommunal näringspolitik

3.1.1 Mark och lokaler

Genomgående under intervjuerna och i de kommunala dokumenten har det framkommit att tillgången till mark för kommunen är oerhört viktig. Då marken är en av de första förutsättningarna för näringslivetableringar. Marken kan ses som kommunens främsta ”spelpjäs” i spelet om etableringar. Och då främst planerad mark, Staffanstorps kommun har en hög målsättning när det gäller planberedskap, då vikten av att ha planlagd mark tillgänglig är hög, speciellt i denna del av Sverige där kommunikationerna är så utvecklade (Hellberg 20091130). Ingalill Hellberg berättar vidare:

Planlagd mark, där står striden. Om jag skall etablera, vem har planlagd mark nu, jag kan lika gärna lägga mig vid Kronslätt i Staffanstorp som 2 km längre bort på stora Bärnstorp i Bjurup eller ytterligare km bort i Toftanäs i Malmö. Det spelar ingen roll (Hellberg 20091130).

Planberedskap är genomgående ett nyckelord som flitigt figurerar i både intervjuerna såsom i de kommunala dokumenten. Näringslivsbolaget har en viktig roll att fylla när det gäller planberedskapen då den är ett instrument för att puffa på kommunen i planberedskapen, där det gäller att ligga steget före med sin detaljplanering och ha färdigplanerade markområden med olika inriktningar för att ligga i startgropen att kunna erbjuda lämplig mark för olika verksamheter (Nilsson). Men planberedskap är komplext, det kräver timing och fingertoppkänsla samtidigt som det också är en kostsam process att ta fram detaljplanerna, planarkitekt Ann-Katrin påpekar:

[...] det kan finnas en risk också att om man ligger för långt framme med detaljplanen så kanske man planerar för fel företag för vad som egentligen blev de som är intressanta att etablera sig där (Sandelius 2009:1202).

Tillgången till mark är som sagt grundläggande för att företag skall kunna etablera sig och expandera i kommunen och i tillväxtprogrammet skrivs det: "... för att i framtiden kunna ligga väl framme i planering och markanvändning ... bör kommunen införskaffa sig ytterligare mark för ändamålet, både i Staffanstorp och också i Hjärup"(ST7000 s. 31). Att kommunen står som ägare till marken är inget krav, utan man kan se till att det finns planlagd mark ändå genom att arbeta tillsammans med markägarna (Hellberg 091130).

Lokaler är också en viktig förutsättning för etableringar för kommunen, och man har uppmärksammat ett stort intresse för etableringar i centrala lägen i kommunen av mindre företag med kontorsverksamhet, och genom exploateringsavtal och detaljplaner skall fler lokaler skapas för att främja etableringar (SNP s. 6). Kommunen har som nämnts tidigare en hög målsättning när det gäller planberedskap, det man också beskriver i sitt näringslivsprogram och är att man skall kunna erbjuda ett attraktivt och flexibelt marknadspris på marken (*Ibid.*).

Att erbjuda marknadsmässiga priser på marken kan te sig självklart, men både Claes Nilsson och Ingalill Hellberg berättar att det trots allt finns kommuner som fortfarande i princip ger bort mark gratis för att få etableringar, men att vi förmodligen inte kommer att se detta framöver. Enligt kommunallagen kan kommunen bedriva näringsfrämjande åtgärder, om de är kollektivt. Vilket inte gör det möjligt att gå in och stötta ett enskilt företag, vilket också EU-lagsstiftningen betonar mer och mer. Näringspolitiken omhuldas idag mer utav konkurrensneutralitet än vad den gjorde förr, då staten ofta gick in för att stötta, idag menar man att marknadskrafterna skall få styra istället för att staten går in (Nilsson 091130). Man kan utifrån intervjuerna dra slutsatsen att Staffanstorps kommun inte erbjuder subventioner på mark eller lokaler, utan att det är marknadsmässiga priser som råder samt att man betonar konkurrensneutraliteten.

3.1.2 Vision istället för detaljerade strategier

Redan inledningsvis i Staffanstorps näringslivsprogram står det att läsa: "Det är många faktorer som påverkar om ett näringslivsklimat blir gott eller inte. Kommunen styr inte ensam över alla men kan genom påverkan och samverkan underlätta för näringslivet" (SNP s. 2). Ingalill Hellberg menar att kommuners roll i näringspolitiken är stödjande, det gäller:

[...] att skapa förutsättningar för näringsliv, du kan inte bygga ett näringsliv. Vi kan inte tvinga eller köpa till oss företag i Sverige (Hellberg 091130).[...]

Staffanstorps kommun har ett utgångsläge i att de inte kan styra allt. Istället för målstyrning stakas en vision ut. För att Staffanstorp skall vara attraktivt och konkurrenskraftigt vill man skapa en tydlig, långsiktig och hållbar Staffanstorpsanda som underbyggs av kärnvärden. Där Staffanstorps kommun vill stå för trygghet, engagemang och mod. Trygghet uttrycks bland annat genom att stärka gemenskapen i kommunen, engagemanget uttrycks främst genom samverkan, och mod gestaltas av att våga agera och tänka annorlunda. Visionen

avser att skapa ett gott intryck av Staffanstorps kommun som skall komma kommunen till gagn för att skapa attraktivitet och konkurrenskraft (SNP s. 9). Kommunen kan sägas ha en aktiv roll i näringspolitiken, utan att vara direkt styrande, utan den tar sig uttryck i en vägvisarroll.

Av materialet att döma, är vissa områden inom Staffanstorps kommun speciellt viktiga ur näringslivssynpunkt. Det gäller området utefter 108:an mellan "Skåneplattor" och "Härliga hem", här är det tänkt att handelsby med inriktning på hem, hus och fritid etableras. Ett annat viktigt område är öster om Vesumsvägen där tillgången till mark gör det möjligt att utvidga Östra industriområdet. Det tredje området är Kronoslätts Företagspark utefter 11:an mellan Malmö och Staffanstorp (ST7000 s.31f). Man är som kommun selektiv, och pekar ut särskilt strategiskt viktiga områden, vilket kan ses som att man koncentrerar resurser istället för att fördela.

3.2 Uttryck för modern kommunal näringspolitik

Staffanstorps kommuns näringspolitik tar sig inte uttryck genom tydliga och detaljerade strategier i strävan efter näringslivstillväxt. Utan det bekräftas redan inledningsvis i kommunens näringslivsprogram att det är många faktorer som påverkar näringslivsklimatet och att kommunen inte själv råder över dessa, kommunen har istället lite av en påverkande och samverkande roll i sammanhanget (SNP s. 3f). Kommunens roll anses inte basera sig på målstyrning utan istället ha en mer utav flexibel situationsanpassad roll där man i kommunens näringspolitik är stödjande, det gäller enligt Ingalill Hellberg:

[...] att skapa förutsättningar för näringsliv, du kan inte bygga ett näringsliv (Hellberg 091130)[...]

3.2.1 Identitet och marknadsföring

Ingalill Hellberg betonar vikten för kommunen av att synas som kommun, att visa vem man är och att väcka nyfikenhet för kommunen, hon berättar vidare:

[...] ... varumärksbyggande är viktigt för alla kommuner, vem är vi, vad står vi för? (Hellberg 091130)[...]

Det är viktigt att skapa en identitet, hur man som kommun uppfattas, men identitet är också hur man blir bedömd. Claes Nilsson lyfter fram vikten av en identitet för kommunen, med Malmö som exempel:

[...] Malmö förknippas nu med Turning Torso, Öresundsbron, någonting som det känns positivt att förknippas med. Till skillnad om du kollar på Malmö 1990, då omvandlingen var på väg. Industrin försvann och det ena med det andra, och så plötsligt har det blivit attraktivt, Region Skåne flyttar hela sin ledningsfunktion dit, många konsultföretag dras dit, det är som en magnetism. Samma princip som fårflugor att dras till en koskit om jag uttrycker det så. Där affärerna finns, där

kompetensen finns, där innovationerna finns, dit samlas det mer och mer (Nilsson 091130).

I näringslivsprogrammet stakas en vision ut. Man vill skapa en tydlig, långsiktig och hållbar Staffanstorpsanda som underbyggs av kärnvärden. Där Staffanstorps kommun vill stå för trygghet, engagemang och mod. Trygghet uttrycks bland annat genom att stärka gemenskapen i kommunen, engagemanget uttrycks främst genom samverkan, och mod gestaltas av att våga agera och tänka annorlunda. Visionen avser att skapa ett gott intryck av Staffanstorps kommun som skall komma kommunen till gagn för att skapa attraktivitet och konkurrenskraft (SNP s. 9).

Staffanstorps kommun ser betydelsen av marknadsföring och näringslivsservice. Det är viktigt med en dialog och en förståelse mellan kommun och näringsliv. Men det är också viktigt att ha ett bra rykte, att för kommunen och företagen bygga upp en bra bild av Staffanstorp, marknadsföra sig som en kommun med ett positivt näringslivsklimat som är attraktivt för företagsetableringar och nya samarbetspartners. Kommunen vill synas utåt, media och kommunens hemsida är viktiga i det sammanhanget det är också viktigt att göra företagaresök och att vara delaktig i aktiviteter med företagarnas organisationer. Staffanstorp vill göra sig känd som en viktig del av Öresundsregionen och som en attraktiv boendekommun genom att profilera sig och vara synliga (SNP s. 14f).

Att som kommun marknadsföra sig är viktigt, och ett sätt att göra det är att ha ett utmärkande handelsområde för att skapa anledningar för nyetableringar, Ingalill Hellberg framhåller handelsområdet runt 108:an:

[...]... som handlar om trädgårdsmöbler, Skåneplantor med trädgårdsväxter, Härliga Hem med möbler, Sankt Erik med trädgårdsplattor, Byggmax med lite mer virke till hemmasnickaren, ett sådant där Martin Timell-stråk där uppe, då får man ett litet kluster där, vi försöker visa upp sånt, inte som enskilda företag utan just det klustret av den sortens handel, och då kanske en till kan tänka sig att etablera (Hellberg 091130)[...]

Just detta handelsområde som med sin inriktning mot hemmiljö, trädgård och design valt att etablera sig i Staffanstorps kommun är något som kommunen drar nytta av och spinner vidare på genom att skapa nätverk så att ytterligare inspiration inom området kan spira. Man har insett vikten av att entusiasmera och inspirera och att sträva efter att skapa en bild av kommunen som fastnar på näthinnan där de tjänster och företag som erbjuds inom kommunen målas upp (FK 2038 s. 16-18). Kommunen ser också potentialen hos den omfattande landsbygden, där jordbruken är en stor del av kommunens näringsliv. Man ser möjligheterna med att knyta landsbygdens företag till kommunens företagskoncept i trädgårdsinriktningen, och att därigenom att förstärka bilden av de ”gröna näringarna” som en del av sitt varumärke (SNP s. 8-10).

Dessa små ”handelskluster” som handelsområdet kring hemmiljö, trädgård och design är ett bra exempel på är enligt Ingalill Hellberg något som inte från början byggs upp, utan det är något som automatiskt uppstår och hon drar paralleller till Kronoslätts industriområde, där efter nedläggningen av en gammal livsmedelbutik etablerades ingenting på en lång tid, tills ett logistikföretag placerade sig där och plötsligt gav upphov till ett slags logistikkluster, där verksamheter knutna till logistik plötsligt började etablera sig. Dessa kluster

skapar bra marknadsföring och blir ett varumärke för kommunen, de tenderar också att dra till sig fler etableringar inom samma inriktning (Hellberg 091130).

Vikten av att skaffa sig en tydlig identitet genomsyrar Staffanstorps kommuns näringspolitik, och man hänger tydligt upp sin profilering kring hem, villa och trädgård, i tillväxtprogrammet poängteras det att tjänsteföretag inom kärnområdena arkitektur, villa, trädgård, hem och fritid är av särskilt intresse (SNP s. 31f). Men samtidigt som det är ett sätt att belysa Staffanstorps kommun menar Claes Nilsson att

[...] profilering är ju inte endast på ett område och så kör man hårt fram, utan man hittar olika saker, såsom logistik, där finns ett antal företag och det är klart dyker det upp något som är lämpligt så är vi på hugget där (Nilsson 091130).

3.2.2 Skapa förutsättningar

Som tidigare nämnts har Staffanstorps kommuns insett att man som kommun inte kan detaljstyra näringslivet. Istället menar man att kommunens roll är att skapa förutsättningar för ett bra näringsliv. Att inte som kommun detaljstyra tar sig också uttryck i den ökade samarbetet mellan kommunen och näringslivet. Och det är numera viktigt för kommunen att jobba tillsammans med näringslivet för att skapa förutsättningar, och därför har man inom kommunen i år startat upp ett näringslivsbolag med kommunen som delägare med 49 % och näringslivets organisation med 51 %, och där man genom ömsesidigt åtagande växer och verkar tillsammans (Hellberg 091130). Näringslivsbolaget är ett samverkansorgan mellan näringslivet och kommunen, då kommunens näringspolitik före etablerandet av näringslivsbolaget inte alls var så organiserad eller så utvecklad, enligt Claes Nilsson så skedde näringspolitiken i kommunen:

[...] ... spontant, man fick förfrågan på mark, och spontant så etablerades det. Kommunpolitikerna hade vissa kontakter, men det var inget organiserat (Nilsson 091130)[...] ...

Näringslivsbolaget skall ha en bakomliggande roll inom näringspolitiken, att bereda mark och skapa förutsättningar för näringslivet. Men för att utveckla kommunens näringsliv gäller det också för näringslivsbolaget att vara ute och scanna av vad som händer, att hålla igång kontaktnät, och att ständigt vara på plats och vara på hugget för att knyta till sig etableringar och påvisa Staffanstorp som kommun (Nilsson 091130).

Just att skapa förutsättningar är genomgående tongivande i de kommunala dokumenten och genom intervjuerna. Kommunens roll ses som en motor, en motor för att trampa igång näringslivet, att skapa förutsättningar för innovatörer och nyföretagare. En av förutsättningarna är att göra det enkelt för nyetableringar genom att uppvisa en samlad bild av tillgång på mark och lokaler (SNP s. 6f). Man ser också betydelsen av att finnas till, att som kommun ge stöd och rådgivning, att enligt Claes Nilsson vara en:

[...]...”one-stop shop”, att kunna ta emot någon och säga: säg du vad du behöver så springer vi istället för att du skall behöva göra det, för att du är ny här så du vet inte ens vart du skall springa. Det kan vi hjälpa till med...[...] (Nilsson 091130)

Men sedan gestaltas också stöd och rådgivning av Staffanstorps kommuns ”starta-egget” kurser med Lomma kommun, Nyföretagarcenter och tillgången till lokala företagare som verkar som mentorer. Samt kommunen strävan efter att skapa en inkubatorverksamhet, där nyetablerade företag i inledningsskedet skall växa och utvecklas med hjälp av stöd och coachning av kommunen (SNP s. 8-10).

Stöd och rådgivning är en del i ledet som kommunen arbetar med för att skapa förutsättningar för näringslivet, att samverka och vara nätverksbyggare är en annan. Samverkan mellan kommun, näringsliv och andra aktörer är viktigt, det gäller att kommunen syns och samverkar inom alla områden, både inom och utanför landets gränser. En dialog måste ständigt finnas mellan kommunen och näringslivet, med målsättningen att för kommunen kunna underlätta för näringslivet (SNP s. 11-13). Samverkan mellan olika områden är eftersträvansvärt och i näringslivsprogrammet beskrivs möjligheterna till samverkan mellan skola och näringsliv, då man som kommun aktivt vill påverka utbudet av gymnasieutbildningar i de kommuner där man köper utbildningen, i form av t ex trädgårdsgymnasium, vilket kan knytas till utvecklingen kring trädgårdsnäringen i Staffanstorps kommun (SNP 8-10). Att vara nätverksbyggare är en del kommunens vision, att kunna bilda nätverk, nätverk av kreativa verksamheter där landsbygd, tätorter, näringsliv, lärmiljöer, fritid och turism knyts samman och inspirerar varandra. Där man som kommun har rollen som samordnare, informations-samlare och agerar som en bas för nätverk, men också skapar nätverk genom att t ex förena utbildning med näringslivet genom utbildningsprojekt, praktikplatser eller sommarjobb (FK 2038 s. 16-18).

Ytterligare viktiga förutsättningar för att stärka näringslivet i Staffanstorps kommun är satsning på kommunal service. Kommunal service inriktad mot näringsliv där bygglov, planläggning, köp av mark, samordning av kontakter för rådgivning och olika tillstånd hör till den kommunala servicen och den behöver i sin tur vara smidig, samordnad och tydlig (SNP s. 11-13). Näringslivsbolaget syftar till att just vara detta samverkansorgan mellan näringslivet och kommunen. Service för näringsliv är också infrastruktur, och infrastruktur är en viktig pelare i att skapa förutsättningar för näringsliv. Staffanstorps kommun ser sig ha dessa bra förutsättningar genom att man har ett bra kommunikationsläge där man har nära till europavägar, stambanan, hamnar och internationella flygplatser, man har närhet till utbildningscentra och man har ett stort utbud av arbetstillfällen inom kommunens närområde (SNP s. 3-7). Infrastrukturen ses alltså som bra i Staffanstorps kommun, med ett undantag, man eftersträvar tågtrafik, Simrishamnbanans utbyggnad ser man som grundläggande i det avseendet. Och det gäller här att för kommunens räkning, aktivt arbeta för att påverka och medverka till investeringar och drift för att få Simrishamnbanan genomförd och genom det ytterligare spetsa till förutsättningarna för näringsliv (ST 7000 s. 29f).

3.3 Uttryck livsmiljö som näringspolitik

3.3.1 Attraktivitet

Kommundirektör Ingalill Hellberg menar att det har skett en förskjutning i vad det är som företagen eftersträvar i kommunerna, hon berättar att förr när det var mer tal om tunga industrietableringar i kommunerna så var tillgång till mark och närmaste hamn för avskeppning mycket viktiga. Nu när de stora industriföretagen etablerar sig utomlands, och näringslivet i Staffanstorps mer handlar om småföretagande, så är det annat som avgör (Hellberg 091130). Det handlar enligt Ingalill Hellberg om att ha skapa attraktivitet, det gäller att:

[...] ... tycka att det är attraktivt att flytta hit, här trivs jag, här kan jag bo, och jag tar mitt företag med mig, eller jag är en kreativ person, det här är en kreativ miljö, då startar jag ett företag här (Hellberg 091130)[...]

Även Claes Nilsson påpekar vikten av attraktivitet och att näringslivsbolaget arbetar för att göra Staffanstorps kommun attraktivt, då han menar att det inte längre enbart är marktillgängligheten som är viktig för etableringar utan att företag också

[...]... kollar på hur det ser ut, är det lätt att få arbetskraft, vad finns i övrigt, finns det bad, finns det annat? (Nilsson 091130)[...]

Attraktivitet förekommer ihärdigt i de kommunala dokumenten och genom intervjuerna, men attraktivitet, och främst att skapa attraktivitet kan ta sig många uttryck. Dels kan kommunen skapa ett attraktivt näringslivsklimat, där förutsättningarna för företagen och nyetableringar effektiviseras och skärps, genom exempelvis samverkan, nätverk och organisering. Attraktivitet kan också riktas mot människor istället för mot näringslivet för att skapa ett bra människoklimat. Där attraktiva boendemiljöer anses viktiga. Staffanstorps kommun jobbar tydligt med att erbjuda attraktiva boendemiljöer som snarare skall ses som livsoaser än boendemiljöer, där det handlar om så mycket mera än att enbart erbjuda bra bostäder, det handlar om att också erbjuda kreativa miljöer, lärmiljöer, ett levande föreningsliv, service, identitet, grannskap, gemenskap, återhämtning och ett aktivt kulturliv (FK 2038 s. 8-11). Man strävar efter att uppnå lustgivande miljöer genom inspirerande parker, inbjudande gator och rekreatiomsområden. Bostadsområden skall innehålla platser och bebyggelse som inbjuder till aktiviteter och därmed förstärker banden mellan människorna (*Ibid.*). En livsoas anses vara mycket konkurrensfördelaktigt i informations – och kunskapssamhället där handel och tjänster har ersatt industrins roll som samhällsmotor (FK 2038 s. 8f). Samtidigt som boendemiljöerna skall upplevas som livsoaser betonar kommunen vikten av att erbjuda en trygg boendemiljö, där trygghet också är ett av kommunens tre grundvärden som skall bidra till att profilera kommunen (FK 2038 s. 7). Och som enligt Claes Nilsson är en av Staffanstorps kommuns stora fördelar, då man kan erbjuda ett bra boendeklimat med en trygg och bekväm miljö som lämpar sig utmärkt till barnfamiljer (Nilsson 091130).

Kommunen ser också betydelsen av en stadsmiljö för att vara attraktiva. Det skrivs mycket om hur viktigt det är med att ha ett levande stadsliv. Inte minst diskuteras stadsmiljön i Staffanstorps kommuns framtidsdokument; 2038. Där man driver visionen om att skapa ett stadsliv ut småstaden. Man vill öka attraktionen för stadslivet, ge en känsla av gemenskap där människor möts och umgås naturligt på gator och torg. Detta förväntas kunna göras genom att koncentrera aktiviteter som attraherar människor, som konstutställningar, aktivitetsparker,

träningslokaler, spa, festivaler, utsmyckning, ungdomshus, bibliotek, utställningar, företag, restauranger, konstgallerier, medborgarinformation, caféer, torghandel, turism etc. till centrumstråket tillsammans med att koppla tätorternas centrumområden till viktiga stationer och hållplatser och på det sättet öka förutsättningarna för liv och rörelse. En mångfald av mötesplatser och ett livligt stadsliv anser man alltså vara viktiga för att öka attraktionen men också för att tillmötesgå framtidens behov då fler och fler människor kommer att verka och bo i de centrala delarna av Staffanstorp och Hjärup (FK 2038 s. 14f). Man skriver att stadsbyggandet skall genomsyras av kommunens kärnvärde mod och trygghet, vilket skickar ut en tydlig signal att det gäller att sticka ut, men att samtidigt uppmärksamma trygghetsaspekterna vid planeringen (ST 7000 s. 11-13). Stadsmiljöer, där det finns aktivitet på gator och torg är också viktigt för att locka unga människor och studenter och för att få dem att stanna kvar inom kommunen i ett led att stärka näringslivet enligt planarkitekt Ann-Katrin Sandelius (Sandelius 091202).

En knäckfråga för kommunen när det gäller att skapa en attraktiv stadsmiljö är att få handeln att stanna kvar i stadsmiljön. Man fasar över att få det amerikaniserat där man åker ut i utkanten och gör alla inköp vid externa handelsetableringar såsom t ex Nova Lund och Entré Malmö, och så köper man endast sin mjölk i Staffanstorp. Den trenden får inte fortsätta för då förtvinar handeln och stadslivet. Näringslivsbolaget har därför dragit igång en handelsförening, där man arbetar för att stötta och göra handeln i Staffanstorp attraktiv, där man försöker påvisa fördelarna med att handla i Staffanstorp, bla genom mysighetsfaktorn, närheten och att priset inte är sämre än på andra ställen (Nilsson 091130). Detta bekräftas av Ingalill Hellberg som menar att man arbetar för att placera starka anslutningspunkter centralt som ger upphov till rörlighet, såsom t.ex. den centralt belägna simhallen. Enligt Ann-Katrin Sandelius handlar det om integrering:

[...] ... musikskolan som ligger nära här men som ändå inte syns på torget, det hade ju varit perfekt om de hade haft torget som sin övningslokal. Då blir det ju en attraktion som drar till sig människor, de människor som är här kanske är mer köpsugna då, de kanske inte hade kommit hit annars pga. musikskolans framträdande (Sandelius 091202)[...]

Men här ligger också Staffanstorps kommuns stora fördel gentemot större kommuner, i det faktum att man har just servicen nära till hands, det är en fördel för småföretag att kunna etablera sig centralt, då man kan ha tillgång till att gå och handla, gå på apoteket, nära till dagis osv. Det finns en kvalitet i närheten och småskaligheten (Hellberg 091130).

Staffanstorps kommun ser betydelsen av att attrahera människor, det gäller att göra sig känd som en attraktiv och trygg boendekommun genom att profilera sig och vara synlig. Och för att öka kommunens attraktivitet strävar man mot en kvalitativ och omfattande kommunal service på förskola och skola, bostäder och mark, kulturliv, förenings- och fritidsverksamheter, rekreations- och strömråden. Man är av åsikten att just en omfattande kvalitativ kommunal service är eftersträvansvärt för privata arbetsgivare som anställda, och man anser att en kommun som t ex har långa köer till förskola eller inte har ett apotek inom rimligt avstånd inte är en attraktiv kommun och därmed inte lockar till sig nya invånare eller näringsliv, då de eftersträvar en kvalitativ kommunal service (ST 7000 s. 11-20). Då man som kommun anser att ett livligt stadsliv är viktigt för att öka

attraktionen ser man betydelsen i att koppla tätorternas centrumområden till viktiga stationer och hållplatser och på det sättet öka förutsättningarna för liv och rörelse (FK 2038 s. 14f). Tåg och spårvagn är viktigast i detta hänseende. Ann-Katrin Sandelius menar att med en tågstation så kommer kommunen att kunna utnyttja kommunens läge på ett bättre sätt och att man runt tågstationen kunde etablera en centrummiljö med ett önskvärt stadsliv. Att hamna på en tågmiljö betyder mycket och får Staffanstorps kommun att kännas mycket närmare trots de redan etablerade busslinjerna (Sandelius 091202).

Att erbjuda bra boendemiljöer, en attraktiv stadsmiljö, kvalitativ kommunal service och en välutvecklad infrastruktur anses alla viktiga i ledet att attrahera människor och näringsliv, då det inte längre enbart handlar om marktillgänglighet för etableringar utan också om kommunens attraktivitet för människor. Staffanstorps kommun ser här ytterligare ett nyckelområde i besöksnäringarna. Besöksnäringar som kan sätta Staffanstorp på kartan och som kan bidra till att skapa en attraktion för kommunen. Uppåkra arkeologiska plats är då viktig för kommunen och skall ligga för grund för en utveckling av kommunen som besöksmål (ST 7000 s. 21f), men där också medeltidsstaden Jakriborg är viktig och beskrivs som "... symbol för ett stadsbyggande som i modig anda skapar arkitektoniskt eftertraktade stadsmiljöer" (SNP s. 11).

3.3.2 Kreativitet

Staffanstorps kommun arbetar inte enbart med att skapa förutsättningar och skapa attraktivitet för att locka företagare, människor och näringsliv. Utan man beskriver också en vilja att ta till vara på den kreativitet som råder inom olika områden inom kommunen. I Staffanstorps kommun har många näringsidkare inom hemmiljö, trädgård och design valt att etablera sig av olika anledningar, detta är något som kommunen drar nytta av och spinner vidare på genom att skapa nätverk så att ytterligare inspiration inom området kan spira. Man har insett vikten av att entusiasmera och inspirera och att sträva efter att skapa en bild av kommunen som fastnar på näthinnan där de tjänster och företag som erbjuds inom kommunen målas upp.

Kommunen har en nyckelroll i att bilda nätverk, nätverk av kreativa verksamheter där landsbygd, tätorter, näringsliv, lärmiljöer, fritid och turism knyts samman och inspirerar varandra. Kommunen skall ha en roll av samordnare, informationssamlare och vara en bas för nätverk. Det är av vikt att underlätta för kreativa miljöer som drar till sig och lockar kreativa människor och entreprenörer. Det är också viktigt att underlätta möten, möten mellan människor, kommunen har därför en viktig roll i att skapa nätverk, t ex mellan utbildning och näringslivet som uttrycks t ex i utbildningsprojekt och sommarjobb. Att blanda och mötas är källor till inspiration (FK 2038 s.16-18).

Planarkitekt Ann-Katrin Sandelius menar att det handlar mycket om nätverk, och att främja tankesättet att befolka gator och torg, att fylla stadskärnan med kreativitet. Samtidigt som hon också lyfter upp att kreativa miljöer också är landsbygden, och där tror kommunen mycket på kopplingen mellan landsbygden och staden, att integrera genom nätverk som uttrycks genom t ex torghandel och gårdsbutiker. Man vill ta tillvara på de kreativa människorna på landsbygden och integrera med stadslivet (Sandelius 091202). I kommunens visionsdokument uttrycks det som att man vill skapa en hembygd av tätorten och landsbygden

genom givande nätverk. Man ser här möjligheten att använda sig av den kraft och kreativitet som återfinns på landsbygden genom lokalproducerade råvaror, besöksnäringar, tillgången till natur och koppla det till en stark identitet för kommunen (FK 2038 s.6f).

Att stimulera till kreativitet genomsyras i de kommunala dokumenten, och det tar sig också uttryck i hur kommunens framtida boendemiljöer skall vara. Framtidens boende i Staffanstorps kommun syftar till att erbjuda en livsmiljö som ser till alla behov. Och istället för att prata om boende pratar man om livsoas, där det handlar om så mycket mera än att enbart erbjuda bra bostäder, det handlar om att erbjuda kreativa miljöer, lärmiljöer, ett levande föreningsliv, service, identitet, grannskap, gemenskap, återhämtning och ett aktivt kulturliv. Man strävar efter att uppnå lustgivande miljöer genom inspirerande parker, inbjudande gator och rekreationsområden. Centrumområden, verksamhetsområden och bostadsområden skall innehålla platser och bebyggelse som inbjuder till aktiviteter och därmed förstärker banden mellan människorna, och här är det kulturella utbudet viktigt (FK 2038 s. 8f). Man vill stimulera till inspiration och kreativitet genom sin vision om boendemiljöer som livsoaser. Detta är ett sätt att öppna för kreativiteten, Näringslivsbolagets VD Claes Nilsson nämner också kraften som bildas i lite ruckiga stadsdelar där hyrorna är billiga, där t ex ungdomar och konstnärer bor, där det utvecklas ett annorlunda stadsliv gentemot områden med villor. Det blir kontraster, och han beskriver det som:

[...]Om du tittar på saker och ting som rör sig, så mitt inne i kärnan står det fullständigt stilla, det är ungefär som finanskretsarna, alla vet vad alla gör, om någon rör sig så möts det genast, men ute i periferin händer saker och ting, där sker utveckling, det har vi sett på många olika ställen, titta på Silicon Valley t ex, vi kanske kan dra paralleller till Ideon i Lund som var skilt från övriga delen av universitetet och så började det hända saker och ting (Nilsson 091130)[...]

Staffanstorps kommun försöker alltså på olika sätt beakta kreativiteten på olika områden i kommunen för att försöka att stimulera människor och näringsliv att blomstra, att få utlopp för sin kreativitet och inspiration.

4 Avslutande reflektioner

I kapitel fyra når uppsatsen sina sista sidor och intrycken från analysen av empirin samlas ihop och återknyts till de övergripande frågeställningarna, som ställdes i kapitel ett. Vilka slutsatser kan man dra av resultaten?

4.1 Staffanstorps kommuns näringspolitik

Syftet med min studie har varit att undersöka en kommuns näringspolitik, valet föll på den skånska kommunen Staffanstorps. Med Staffanstorps kommun i fokus, har jag genom analysen försökt att besvara mina ställda frågor: 1) Vilka näringspolitiska idéer återspeglas i Staffanstorps kommun? 2) Vilka näringspolitiska strategier har Staffanstorps kommun för näringslivstillväxt? 3) Vilka fördelar anser sig Staffanstorps kommun ha att bedriva näringspolitik i egenskap av att vara en mindre kommun?

Den mer abstrakta frågeställningen som tar fasta på de idéer som figurerar inom kommunens näringspolitik har en övergripande karaktär och kan relateras till de tre idealtyper som används i studien. Staffanstorps kommuns näringspolitik representerar samtliga av; ”den traditionella kommunala näringspolitiken”, ”den moderna kommunala näringspolitiken” och ”livsmiljö som näringspolitik”. Staffanstorps kommun är av uppfattningen att man inte kan bygga ett näringsliv, utan att det istället gäller att skapa förutsättningar för ett näringsliv. Däremot är mark och lokaler fortfarande viktiga för kommunen som ”spelpjäser”, vilket gör att ”den traditionella kommunala näringspolitiken” gör sig påmind. Genom studien har man fått intrycket av att det är krävande och komplext att skapa och locka till sig ett näringsliv. Staffanstorps kommun arbetar med att erbjuda bra förutsättningar för näringsliv, att göra det tydligt och smidigt för etableringar och nyföretagande. Men kommunens näringspolitik genomsyras också av att man bör fokusera på människoklimatet i strävan efter näringslivstillväxt. Det räcker inte att enbart bereda mark för näringslivet, näringslivet kräver mer, det gäller att också bereda mark för människan. Där ser Staffanstorps kommun vikten av att kunna erbjuda kreativa livsmiljöer såsom attraktiva boendemiljöer, stadsliv, kvalitativ kommunal service och bra kommunikationer. Man strävar åt att sticka ut som kommun för att erbjuda ett attraktivt människoklimat som förmodas leda till ett ökat näringsliv. Staffanstorps kommuns näringspolitiska idéer utmärks av tanken att skapa förutsättningar för näringsliv samt att skapa attraktiva miljöer för att locka människor, ett näringsliv skapas av en kombination av dessa.

Staffanstorps kommuns näringspolitiska strategier tar sig många uttryck. I ledet att skapa förutsättningar för näringslivet, spelar näringslivsbolaget en viktig roll i att vara en ”one-stop shop”(se avsnitt 3.2), att agera samordnare, samverkare, informationssamlare och nätverksbyggare. Att skapa bra förutsättningar är också att erbjuda bra infrastruktur och kommunal service. Att ha hög planberedskap är

en tydlig strategi för kommunen, det gäller att ligga i startgropen, att kunna ha hög planberedskap när potentiella etableringar knackar på dörren. För att vara attraktiva och konkurrenskraftiga skall Staffanstorps kommun skapa en tydlig vision genom sina kärnvärden; trygghet, engagemang och mod. Vidare skapar man sig en identitet genom att använda sig av de handelsklustren inom villa, hem, trädgård och design som etablerats utefter 108:an, i ett led att profilera sig som kommun, och på det sättet locka till sig ytterligare etableringar inom området, en slags nedsippningslogik; kommer en, kommer flera. En strategi kring att fånga upp kreativitet och inspiration kan också ses inom kommunen, genom nätverksbyggande, att t ex knyta ihop landsbygden med stadslivet och bilda en hembygd, och på det sättet skapa en samverkan och ta tillvara på de gröna näringarna. Staffanstorps fördelar i att bedriva näringspolitik i egenskap av att vara en mindre kommun är flera. Återigen kan man se koppling mellan näringslivet och människan. Kommunen ser att näringslivet påverkas av hur attraktiv kommunen är för människorna, det gäller att göra Staffanstorps kommun attraktiv. Man anser att boendemiljöerna i Staffanstorps kommun erbjuder ett bra boendeklimat med en tydlig profilering av trygghet och bekvämlighet som speciellt lämpar sig till barnfamiljer. Andra fördelar som Staffanstorps kommun anser sig vara i besittning av gentemot större kommuner är att man har servicen nära till hands, man kan erbjuda en kvalité i närheten och småskaligheten som inte en större kommun kan. Genom att näringslivet får en närhet till centrumområden och kommunal service, samtidigt som en etablering i Staffanstorps kommun ger ett strategiskt bra läge med bra kommunikationer och närliggande storstäder. Staffanstorps kommun ser sig därför särskild attraktivt för småföretag. Således är Staffanstorp kommun så mycket mer än "Orten med trädgårdsmöbler".

5 Referenser

Litteratur

- Andrew, Caroline – Goldsmith, Michael, 1998. "From Local Government to Local Governance – and Beyond?", *International Political Science Review*, vol. 19, nr 2, s. 101-117.
- Baldersheim, Harald, 2005. "Lokalmaktdebatten – fra nessekonger til nettverksstyre" i Baldersheim, Harald – Rose, Lawrence E. (red), *Det kommunale laboratorium. Teoretiske perspektiver på lokal politikk og organisering*. Bergen: Fagboksforlaget.
- Beckman, Ludvig, 2007. *Grundbok i idéanalys*. Stockholm: Santérus förlag.
- Bergström, Göran – Boréus, Kristina, 2005. *Textens mening och makt*. Lund: Studentlitteratur.
- Dannestam, Tove, 2009. *Stadspolitik i Malmö. Politikens meningsskapande och materialitet*. Lund Political Studies.
- Esaiasson, Peter – Gilljam, Mikael – Oscarsson, Henrik – Wängnerud, Lena, 2007. *Metodpraktikan*. Stockholm: Norstedts Juridik AB.
- Florida, Richard, 2006. *Den kreativa klassens framväxt*. Göteborg: Daidalos.
- Hall, Tim – Hubbard, Phil, 1996. "The entrepreneurial city: new urban politics, new urban geographies?", *Progress in Human Geography*, vol. 20, nr 2, s. 153-174.
- Mayer, Margit, 2007. "Contesting the Neoliberalization of Urban Governance" i Leitner, Helga – Peck, Jamie – Sheppard, Eric S. (red.), *Contesting Neoliberalism*. New York: The Guildford Press, s. 90-115.
- Peck, Jamie, 2005. "Struggling with the Creative Class", *International Journal of Urban and Regional Research*, vol. 29, nr 4, s. 740-770.
- Pierre, Jon (red.), 1991. *Självstyrelse och omvärldsberoende: studier i lokal politik*. Lund: Studentlitteratur.
- Pierre, Jon, 1992. *Kommunerna, näringslivet och näringspolitiken: Sveriges lokala politiska ekonomier*. Stockholm: SNS.
- Pierre, Jon, 1996. *Framgångsrika kommuner – mot en ny näringspolitisk modell?* Stockholm: Kommunförbundet.

Schubert, Göran, 2000. *Kommunerna och tillväxten. Möjligheter och faror*. Kommunförbundet.

Teorell, Jan – Svensson, Torsten, 2007. *Att fråga och att svara. Samhällsvetenskaplig metod*. Malmö: Liber.

Material (i texten använda förkortningar angivna inom parantes)

Business Port Staffanstorp AB. ”Utkast till verksamhetsplan för Business Port Staffanstorp år 2009.” (BSP 09)

Kommunallagen. *SFS*, 1991:900, kap 2 § 7-8.

Malmö stad. ”Välfärd för alla – det dubbla åtagandet.” Handlingsplan. Antagen av KF 040325.

Staffanstorps kommun. ”Framtidens kommun – Perspektiv 2038.” Antagen av KF 091130. (FK 2038)

Staffanstorps kommun. ”Näringslivsprogram.” Antagen av KF 070618. (SNP)

Staffanstorps kommun. ”Tillväxt 7000.” Tillväxtprogram 2006-2014 för Staffanstorps kommun. Antagen av KF 060206. (ST 7000)

Källor på Internet

Strömberg, M., Publicerat 2009-11-30 23:34. Hämtad från Sydsvenskans hemsida (<http://www.sydsvenskan.se/>)
<http://sydsvenskan.se/omkretsen/staffanstorp/article581031/Splittrad-treklover-sa-ja-till-oversiktsplan.html> (besökt 2009-12-09)

Förteckning över intervjupersoner

Hellberg, Ingalill, kommundirektör, Staffanstorps kommun, 2009-11-30. Staffanstorp.

Nilsson, Claes, VD, Business Port Staffanstorp AB, 2009-11-30. Staffanstorp.

Sandelius, Ann-Katrin, planarkitekt, Staffanstorps kommun, 2009-11-30. Staffanstorp.

Bilagor

Bilaga 1 - Intervjuguide

Intervjuguide

Tema 1 - Den näringspolitiska framtiden

Är det av vikt att skapa sig en egen identitet som kommun för att skapa ekonomiskt tillväxt?

Hur ser era visioner om ekonomisk tillväxt ut i stora drag?

Tema 2 - Näringspolitik i Staffanstorps kommun

Vad har kommunen för roll och vilka förutsättningar finns för att bedriva näringspolitik?

- Har en liten kommun andra förutsättningar än en stor kommun?
- Vilka är fördelarna respektive nackdelarna med att vara en mindre kommun?

Vad är Staffanstorps kommuns näringspolitiska styrka respektive svaghet?

Vilka tankar och idéer ligger bakom kommunens näringspolitik?

- Hur tar de sig uttryck?

Är stadsplanering en del av kommunens näringspolitik?

- Vad är viktigast att satsa på inom stadsbyggnadsplanering för näringspolitik?

Tema 3 - Näringslivet i Staffanstorp

Vilka för och nackdelar har kommunens näringslivsklimat?

Är några företag speciellt viktiga för Staffanstorps kommun, varför?

Stödjer eller uppmuntrar kommunen vissa specifika företag eller näringsområden?